

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-03-23

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 1 7

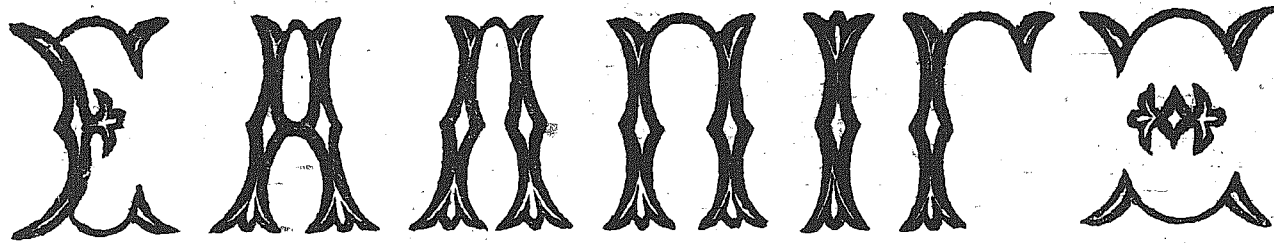
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10296>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρῷ . . . . . πρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Εἰδοποιήσεις
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν. --- "Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ.

Τώρα ὅτε μένεις ἡσυχος ἀπὸ τὰς συζητήσεις τῶν Βουλευτῶν, εὐδόκησον νὰ στρέψῃς πρὸς ἐμὲ τὰ ὠτά σου ἐπὶ μίαν στιγμὴν σεβαστῆ κυβέρνησις. Παράλογα δὲν θὰ ζητήσω ἔχω μάλιστα τὴν ιδέαν ὅτι οὐδέποτε ὑπέπεσα εἰς τοιοῦτο σφάλμα, χωρὶς νὰ μὲ ἀναγκάσῃ ἄλλος καὶ μάλιστα σύ.

Ἡ δυστυχία ὡς βλέπεις μᾶς ἐπεσκέφη φέτος τόσον ἔξαφνα, ὅσον ἔξαφνα τὴν 28 Ἰουνίου 1878 εὐρέθης σὺ εἰς Κύπρον. Καὶ σὲ μὲν, σὲ ὑπεδέχθημεν μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐνθυμεῖσαι, ἀλλ' εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν δὲν ὑποπίπτομεν τώρα. Πλὴν ἡ ὑποδοχὴ τῆς κυρίας αὐτῆς γίνεται καὶ ἀκουσίως ἡμῶν. Καὶ λοιπὸν ἰδοὺ κατώκησε πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μας ἐπιθρονίσθη πλέον ὡς βασιλισσα τῆς Κύπρου, κηρύξασα πόλεμον ἐναντίον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλισσῆς ἡμῶν τῆς ὁποίας τοὺς ὑπηκόους προσπαθεῖ νὰ φυγαδεύσῃ καὶ ἀπαλλοτριώσῃ.

Τώρα ἡμεῖς περιμένομεν μετὰ περιεργίας νὰ ἴδωμεν, ποίους Μινωταύρους καὶ ποίους Πολυφήμους θὰ ἀντιτάξῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Μεγαλειοτάτης Δυστυχίας, καὶ ἐὰν κατορθώσῃ ἡ ἰσχυρὰ καὶ πλουσία Κυβέρνησις μας νὰ ἀντιπαραταχθῇ μετ' ἀρκούσης δυνάμεως, ὅπως μὴ χάσῃ οὐδὲ ἓνα ὑπήκοον.

Ἡμεῖς μὴ φέροντες μὲν βουλευτικὴν κίδαριν, ἀλλὰ μικρὸν δημοσιογραφικὸν βράκος ἐπὶ τοῦ βραχίονος, λαμβάνομεν ὡς ἐξ αὐτοῦ τὴν τόλμην, καὶ αὐτοχειροτόνηται στρατηγὸι δίδομεν τὰ σχέδια τῶν στρατηγημάτων δι' ὧν θέλει καθ' ἡμᾶς κατορθωθῇ ἡ κατατρόπωσις τοῦ ἔγθρου.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς νήσου συνεζητήθη χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δυστυχία τῆς νήσου καὶ νὰ ὀρισθῶσιν ἐκτακτὰ τινὰ ἐξόδα δι' ἔργα ἀναγκαῖα ἐν τῇ νήσῳ, ὅπως διὰ τῆς ἐργασίας ἀποκτώσῃ πολλοὶ δυστυχεῖς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν των. Πλὴν ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου πρέπει, ἐν ἦνε δυνατόν, νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ

μεγαλειτέρα καὶ περισσότερα ἔργα ἐν τῇ νήσῳ. Τοῦτο δὲ θὰ προξενήσῃ δύο μεγάλα κατὰ. Τὸ πρῶτον ὅτι θὰ ἐργάζωνται ὅλοι οἱ δυστυχεῖς καὶ νὰ ζῶσι, καὶ τὸ δεύτερον ὅτι τὸ ἡμερομίσθιον θὰ ἦνε μικρὸν καὶ θὰ ἐκτελῶνται τὰ ἔργα μὲ ὀλιγώτερα σχετικῶς ἐξόδα.

Προὔταθῃ ἐν τῷ Νομοθετικῷ ὑπὸ ἀξιοτίμου αἰρετοῦ μέλους ἵνα ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου συνάψῃ δάνειον 50 χιλ. λιρῶν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δυστυχεῖς καὶ συντήρησιν τούτων. Ἄγνοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν. Ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο, ἢ καὶ μεγαλιέτερον ἀκόμη, νὰ γίνῃ μὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, ἀλλὰ νὰ μὴ διανεμηθῇ ὀλόκληρον εἰς τοὺς δυστυχεῖς εἰμὴ μικρὸν μέρος μόνον δι' ἀνεῖνους οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται. Τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ δανείου νὰ δαπανηθῇ εἰς διάφορα ἔργα, εἰς στρώσεις δηλ. ὁδῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου, εἰς κατασκευὰς γεφυρῶν, εἰς οἰκοδομὰς ἀναγκαῖας κ.κ.λ. διὰ νὰ γείνωσι δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου τόσα ἔργα ὅσα ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσιν ἐντὸς πενταετίας. Τοιούτοτρόπως οἱ δυστυχεῖς θὰ διατηρηθῶσι χωρὶς νὰ δανεισθῶσι, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τοῦ δανείου θὰ τὸ χρεωστῇ τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου διὰ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ ἐντὸς πενταετίας, ἐντὸς δηλ. τούτου καιροῦ καθ' ὃν ἦσαν προωρισμένα νὰ γείνωσι τὰ ἔργα.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι θὰ διατηρηθῶσι πράγματι οἱ δυστυχεῖς, ἐνῶ ἐὰν τὸ δάνειον διανεμηθῇ, ἐκτὸς τῶν δυσκολιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψωσιν εἰς τὴν διανομὴν, μόλις ἀρκέσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλογησῇ εἰς ἓνα ἕκαστον διὰ νὰ διατηρηθῇ οὗτος ἐπὶ 2—3 μῆνας. Ἐκτὸς τούτου, διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποδεικνύονται ποῖοι εἶνε οἱ πράγματι δυστυχεῖς, διότι οἱ τοιοῦτοι μόνον θὰ ὑπάγωσι νὰ ἐργάζωνται.

Εἶπομεν ὅμως ἀνωτέρω ὅτι μέρος τοῦ δανείου θὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς πράγματι μὴ δυναμένους νὰ ἐργάζωνται, ὡς καὶ εἰς ἀγορὰν σπόρου δοθησομένου

εἰς τοὺς πράγματι ἔχοντας τοῦτο ἀναγκην.

Ἐἴνε λοιπὸν καλὴ ἡ ιδέα μου σεβαστῆ Κυβέρνησις ἢ ὄχι; Ἐὰν ἦνε καλὴ ἐμπρὸς πρόβῃθι εἰς τὸ ἔργον καὶ ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο δὲν καθυπεβλήθῃ εἰς τὸ Νομοθετικόν. Οὐδεὶς θὰ ἀντείπῃ. Ἐὰν ὅμως δὲν ἦνε καλὴ τότε ἄς καταχωρισθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦλάχιστον τοῦ « Μεγάλου Ἐυχολογίου ».

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΑΣ. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Ἡ πόλις Λεμησσός, ἀναλόγως τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλ' ὑπαρχούσης ὅμως σχετικῆς εὐπορίας τῆς, ἀναλόγως τοῦ ὀσημέρου αὐξανομένου πληθυσμοῦ τῆς, ἀναλόγως τῆς ὀλοῦν αὐξήσεως ἀναπτύξεως τῶν κατοίκων τῆς, εὐρίσκειται εἰς μεγάλην καὶ καταφανῆ δυσαναλογίαν πρὸς τοὺς ναοὺς τῆς καὶ ἰδίως ἡ Ἐνορία ἁγ. Νάπας, διότι ἡ Ἐνορία Καθολικῆς κατώρθωσε νὰ ἔχῃ καλὸν τέλος πάντων καὶ ἀναλόγως καλῶς ἐστολισμένον ναόν. Πᾶς ξένος, καὶ τοιοῦτοι συχνάζουσι πολλοὶ, ἐπισκεπτόμενος τὴν Λεμησσὸν, κατὰ μὲν τὰ ἄλλα ὀπωσοῦν δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ, ἀλλὰ ἐπισκεπτόμενος τὸν Ναὸν ἁγ. Νάπας, τῆς ὁποίας ἡ Ἐνορίται εἴνε σχετικῶς πολυαριθμότεροι εὐπορώτεροι καὶ ἀναλόγως πλέον ἀνεπτυγμένοι δὲν δύναται ἢ ἐν ἐκ τῶν δύο νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι οἱ κάτοικοι εἴνε ὀλιγὸς ἀδρανεῖς καὶ ἀδιάφοροι πρὸς πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον πᾶσα ἄλλη κοινωνία καὶ πόλις πρῶτιστα καὶ μάλιστα φροντίζει, ἢ ὅτι ἡ δυστυχία τῆς Ἐκκλησίας εἴνε ταιαύτη ὥστε εἰς τοὺς κατοίκους πάλιν ν' ἀντανακλάται πᾶσα κατὰκρισις. Καὶ ὅμως τὸ μὲν πρῶτον ἐν μέρει μόνον ὑφίσταται, τὸ δὲ δεύτερον κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ὑφίσταται.

Οὕτω δυνάμεθα ἀπολογούμενοι νὰ εἴπωμεν, ἀλλὰ τί συμβαίνει λοιπὸν καὶ ἡ ιδέα αὐτὴ πρὸ πολλῶν χρόνων γεννηθεῖσα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἤδη ἀναβάλλεται; Ἄγνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς ποῦ νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, διὸ ἀφίνομεν τὸ παρελθὸν καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἐνεστώ.

Αναγκαίως λοιπόν όσημέραι άποκαθισταμένης τής μεγεθύνσεως του ναού τούτου ή μάλλον τής οικοδομής ναού καταλλήλου και αναλόγου προς τε τήν ποσόν και τήν ποιόν των εκκλησιαζομένων κατοίκων τής Ένορίας και υπό πάντων πλέον όμολογουμένου του τοιούτου, δέν μένει άλλο βεβαίως ή να υπολογισθή εκ των προτέρων τήν ποσόν τήν όποιον θα δαπανηθή και εάν τήν ποσόν τούτο συμπληρωται, ή κατ'όσον τήν πλείστον τούλάχιστον μέρος, εκ τής χρηματικής του ναού περιουσίας, εκ εκείνης ήτις δύναται να συναθροισθή από πωλήσεων μερικών μη άρκούντως προσοδοφόρων κτημάτων τής Έκκλησίας, και εκ εκείνης ήτις δύναται να συναθροισθή εκ συνδρομών, και δεύτερον να όρισθή ό κατάλληλος προς έναρξιν του έργου καιρός. Και ό μόν καταλληλότερος καιρός ως άπεφάναντο κατ' αὐτάς πλείστοι όρθως φρονούντες είνε ό παρών διά δύο σπουδαίους λόγους: α'. ότι τήν ήμερομίσθια θα ήνε σχετικώς μικρά και β'. ότι θα άνοιχθή εργασία διά πολλούς δυστυχείς. Τό χρηματικόν όμως ποσόν δέν θα ήνε βεβαίως άρκετόν ώστε να καλύψη άπασαν τήν δαπάνην. Δέον δέ προς τούτοις να έχωμεν υπό όψιν ότι κατ'ά τήν παρόν έτος είνε δύσκολον να άθροισθώσι και όσα γρόσια ή Έκκλησία έχει εις τούς τόκους. Πλήν μήπως και όσα θα δαπανηθώσι προς τελείωσιν του έργου θα δαπανηθώσιν εντός ενός έτους; Απαιτούνται τούλάχιστον τρία έτη διά να τελειώση μόνος ό ναός. Από εκτάκτους λοιπόν συνδρομάς, από κανέν λαχέιον τήν όποιον δύναται υπέρ τής Έκκλησίας να γείνη, και από κανέν δάνειον τήν όποιον επί τέλους δύναται να κάμη ή Έκκλησία, πιστεύομεν ότι θα συμπληρωθή τήν απαιτούμενον ποσόν. Επειτα, τήν πᾶν είνε να γίνη έναρξίς κατόπιν άδύνατον να μη προχωρή τήν έργον, χάρις μάλιστα εις τήν άείποτε διακρινόμενην των κατοίκων φιλοτιμίαν.

Εως ποτε λοιπόν να αναβάλλεται μια τιαύτη επιθυμία, και ανάγκη μάλιστα, πρό πολλού διαδηλωθείσα; Εμπρός εις τήν έργον και ό Θεός βοηθός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ίδου και ή άνοιξις. Τώρα θα ίδωμεν τας παλικαριαίς των Δυνάμεων σχεδόν όλων αι όποιαι καθ' όλον τόν χειμώνα έλλείπει άστρατών και βροντών ανέλαβον εκείνοι να άστράπτωσι και να βροντώσι τα καταχθόνια έπλατων. Εξάλισαν τόν κόσμον όλον από τούς θορόβους και τας φωνάς. Ίδου λοιπόν ή Ρόδος, εμπρός εις τήν πηδήμα. Αλλά ποία θα τολμήση να βίβη πρώτη τόν κύβον; έδώ είνε τήν ζήτημα, διότι

εις σπινθήρ θα άνάψη πυρκαϊάν από άκρου έως άκρου τής Ευρώπης. Είνε λοιπόν επιθυμητή μια τιαύτη πυρκαϊά;

Πολλάς φορές αι συγκρούσεις των μεγάλων ώφελούν τούς μικρούς όχι όλίγον. Καθόλου παράδοξον εν τή άνεμοζάλη εκείνη του παιγνιδίου καθ' ήν θα βίβηται υπό των μεγάλων ως σφαίραι παιγνιδίου αι Έπαρχίαι και τήν κρατίδια, να πέση μια τιαύτη σφαίρα και εις τήν αυλήν ήμών των γειτόνων, και τότε ιδού πώς σείρον τας σφαιράς! μίαν εις τήν χέρι εκείνου να άφηση και τήν άλλην τήν όποιαν κρατεί, και μίαν εις τήν κεφαλήν του άλλου να πέσει, και εκείνη τήν όποιαν έραβήφησε και οὕτω καθέξής άχρις ότου αι αιωνίως κυλούμεναι σφαίραι λάβωσι τήν δέσσαν εν τώ έρμαρκώ θέσιν των και άναπαυθώσι. Με τέτοιον λοιπόν μμάτι βλέπομεν ήμεις τήν έπαρχιοσφαιρομαχίαν και υπό τιαύτην ιδέαν αναφωνούμεν, εμπρός λοιπόν! Αλλά και τήν μάτια μας τέσσαρα φίλοι ΣΕΙΣ οι γείτονες και παραμονεύετε όπισθεν του κυανολεύκου παραπετάσματός σας μετά τής μεγαλειτέρας προσοχής.

Αί τηλεγραφικαι ειδήσεις έχουσι ως εξής:

17.3.87.—Ο Ουόλφ και ό Κριστιλ παρ' όσον συνεζήτησαν τήν Σάββατον επί τή εκθέσεως του Μουκτάρ πασά διά τήν Αιγυπτιακόν στρατόν.—Ο αυτοκράτωρ τής Γερμανίας υπορέει από κρουολόγημα.—Η Κανταβρυγία εκέδησε τήν λεμβοδρομίαν του πανεπιστημίου.—Επαναστατική συνομοσία άνεκαλύφθη εν Μαδρίτη. πολλαι συλλήψεις έγινον εν Βαρκελώνη και εις άλλα μέρη.—Ο Σάγγαρ εις έπερώτησιν εν τή Βουλή των Κοινοτήτων εξέφρασε τήν έλπίδα ότι ή κατάσταση των συνόρων του Σουδάν θα επιτρέψη τήν ελάττωσιν των στρατευμάτων εν Ασσάν κατ'ά τήν θέρος.—Ο Χάβας λέγει ότι εκ Καθούλης άγγέλλεται ότι οι Ρώσοι άπειλοϋσι τήν Κεράτην, ό δέ Έμίρης έστειλε 10 χιλ. άνδρας προς ενίσχυσιν τής φρουράς.—Νέα προσβολή κατ'ά τής ζωής του Τσάρου άλλ' άπέτυχεν. έλλείπουσι πληροφοριαί.—Η Βουλγαρική άνοηγεμονεία δυσπιστῶσα προς τούς αρχηγούς του στρατού έστειλε τόν Στόικωφ εις Βιέννην με ειδικήν εντόλήν.—Αί μεταξύ Ουόλφ και Κριστιλ πασά διαπραγματεύσεις περι Αιγύπτου βαίνουσι καλώς διεκόπησαν κατ' αὐτάς προσωρινῶς, άχρις ου ληφθώσι σχετικά του Μουκτάρ πασά εκθέσεις.—Διαψεύδεται ή κατ'ά τής ζωής του Τσάρου νέα άπόπειρα.—Νέα επανάστασις εν Βουλγαρία.

ΕΝΕ ΧΑΙΡΕΤΕΣ.

Διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως ή Α. Έξ. ό Μ. Αρμοστής διατάττει Ιατρικήν επιθεώρησιν πασών των από Συρίας και Αιγύπτου προσελθόντων εννεκεν τής εις τήν μέρη εν τήν άναρχούσης εύφλογίας. Εάν επί τινος προσώπου φανή υποπτόν τι κρούσμα εις τινά των επιβατών, δέν θα επιτρέπεται ή ελευθεροκοινωνία, θα πέμπεται δέ ο πλοίον εις Λάρνακα διά να κάμη εις τήν άπαιτουμένην κάμψιν.

Τού νέου άξιοτ. Δημάρχου μας ήρξατο άμέσως γινομένη έπαισθητή ή υπέρ τής πόλεως μέριμνά του. Πρώτον πάντων ήρξατο από τήν πρώτην πράγματι φροντίδα απαιτούντος, δηλ. τής καθαριότητος τής πόλεως. Ποσκούπιδα και ακαθαρσίαι συνηθροισμένοι και στίβασμένοι πρό πολλών μηνών εις τινας γωνίας και άπόκεντρα τής πόλεως μέρη εν διαστήματι 3—4 ημερών εξηφανίσθησαν. Εις τούς όδοκαθαριστάς παρατηρεί τις περισσοτέραν άσείν και ειλικρινετέραν διαθεσιν περί τήν έργον των, όπερ όηλοι άδύστηροτέροι και έντονωτέροι εντολήν. Μίαν μόνον ιδέαν όσον άφορβ τήν καθαριότητα καθυποβάλλομεν ταπεινῶς τῶ τε άξιοτ. Δημάρχω και τῶ δημοτικῶ συμβουλίῳ. Ως γνωστόν οι όδοσκουπισται λίαν πρώτ, και οὕτω πρέπει, καθαρίζουσι τας όδους. Μετά ταύτα όμως οι υπηρέται των εικιών σκαυρίζοντες τας οικίας εκθέτουσιν εις τήν πεζοδρομία τήν ποσκούπιδα εις τήν διάθεσιν των κυνών οἴτινες διην τήν ήμέραν τήν σκαυτῶσιν εντός των όδων, διότι αι συναθροίζουσαι αὐτά άμαξαι έπέρασαν πλέον. Εν εκ των δύο λοιπόν πρέπει να γίνη ή να γίνη διαταγή να μη εξάγωνται των οικιών τῶ ποσκούπιδα τῶ πρώτ αλλά τῶ έπείρασεν πρώτ διερχόμεναι άμαξαι, ή αι άμαξαι να διαταχθώσι να περιφέρωνται όλίγον άργά. Τῶ πρώτον όμως θεωρούμεν καταλληλότερον διότι αι άμαξαι, προϊούσης τής ήμέρας δέν δύνανται πολλάκις να περιφέρωνται εις τας στενάς μάλιστα όδους μας κωλυόμεναι υπό των κατερχομένων εις τήν πόλιν φορτηγῶν ζῶων.

Χθές Κυριακήν (22 Ισταμένου) εξέλέγησαν εις Σκάλαν ως αντιπρόσωποι διά τήν εκλογήν Μητροπολίτου οι κ. κ. Δ. Δημητρίου, Ν. Ρούσος, και Γ. Κωνσταντινίδης.

Τῶ παρελθόν Σάββατον (21 Ισταμένου) ή ιερά εικὼν τής Παναγίας Κυρίου μετακομίσθη εκ τής Μονής εις τήν παρὰ τήν Λευκωσίαν Μετόχιον συνεπειά αναφοράς προς τούτο των Λευκωσιανών εις τήν Α. Μακαριότητα.

Και εν πρωτοφανές δι' ήμάς. Πρό όλίγων ημερών εις τήν παράλιον άντικρῶ τής Βάλλιας (εξος Καρπατίου), εύρέθη φιάλη καλῶς κωμικισμένη, εντός τής όποιας υπήρχεν επιτολή εις Όλλανδικήν ως λέγεται γλωσσῶν. Η φιάλη έστάλη εις τόν Διοικητήν Αμφοπόλεως οὗτος δέ τήν έστειλεν εις Λευκωσίαν διά να εξηγηθή τῶ έμπεριεχόμενον τής επιστολής. Αφού γνωσθή τούτο θέλομεν τῶ δημοσιεύση.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλούνται οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί της πόλεως Λεμησσοῦ ὅπως συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Τετάρτην (25 Ἰσταμένου) περὶ ὧραν 2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου Ἀγίας Νάπας ἵνα ἐκλέξωσι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἀ. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τρεῖς ἀντιπροσώπους μεταβησομένους εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ μελλόντος Μητροπολίτου Κιτίου.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμησσοῦ, 21 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξαρχος Θεοφύλακτος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

Ὁ Κύριος Πατριάρχης Ἡλίας ἔλαβεν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Stewart νὰ ἐκποιήσῃ τὰ διάφορα ἐπιπλάτου, τὰ ὁποῖα θέλουσι δημοπρατηθῆ εἰς τὰ καταστήματα τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδου τὴν Μεγάλην Πέμπτην (214 Ἀπριλίου) ἀπὸ τῆς 10.30 ὥρ. π.μ.

Ὁ Πανοσιώτατος ἁγ. Ἐξαρχος τοῦ θρόνου Κιτιέων ἐπέμψεν ἡμῖν τὴν

Ἀξιότιμη κ. συντάχτα τῆς « Σάλπιγγος ».

Τὰ ἐσχάτως δημοσιευθέντα περὶ τῶν θρονονιστικῶν εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων με ἀναγκάζουσι νὰ ἀπευθύνω ὑμῖν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, ἵνα παρακαλῶ νὰ ἐναρестηθῆτε νὰ φιλοξενηθῆτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα.

Τὰ βιβλία τῆς Μητροπόλεως οὐδέποτε ἦσαν « ἄδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερῆκητα, » καθόσον ὁ ἀοίδιμος γέροντάς μου Μητροπολίτης Κυπριαδὸς πολλίτικα καὶ πρότερον καὶ πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἂν ἐνθυμηθῆτε, προσεκάλεσε καὶ τοὺς πολλίτας καὶ τοὺς ἐπαρχιώτας του ὅλους ὅπως δι ἀντιπροσώπων των παραστῶν καὶ ἐξελέξεωσι τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ φροντίσωσιν αὐτοὶ περὶ καταλληλοτέρας διευθύνσεως των τῆς Μητροπόλεως, ἂν ἐπιταῖσιν ὅτι αὐτὴ δὲν εἶχε καλῶς, ὥστε ἐν ταύταις μετ' ὀλίγων ἐβδομάδας, ἐκλεχθησομένων σὺν Θεῷ, νέου Μητροπολίτου, θὰ τεθῆ καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν καὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς καταρτισθησομένης ἐπιτροπῆς.

Δραττόμενος δὲ τῆς παρούσης εὐκαιρίας, διαβεβαίω ὑμᾶς ὅτι τὰ διάφορα κονδυλία τῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα ἐσημειώσατε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἀριθ. 112 οὐδόλως εἶναι ἀκριβῆ, ὁ ἀνώτατος δὲ μέσος ὄρος τῶν κονδυλίων τούτων εἶναι ὁ δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ἀριθ. 317 τῆς « Ἀληθείας », ἐπίσης δὲ καὶ ὁ μέσος ὄρος τῶν ἐτησίων δαπανῶν

ἐν τῇ Μητροπόλει Λεμησσοῦ εἶναι ὁ σημειωθείς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς « Ἀληθείας ». Αἱ περὶ τούτων λεπτομέρειαι, ὡς εἶπον, τεθήσονται ἐν καιρῷ τῷ δεόντι ἐνώπιον τοῦ νέου Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας.

Ταῦτα παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμησσοῦ, 20 Μαρτίου 87.

Ὁ Ἐξαρχος Θεοφύλακτος.

Ἀπ. 2.— Ὅταν, λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀδικαλογήτου σκληρᾶς ἐπιτροπῆς τῆς « Ἀληθείας » (Ἀρ. 317) ὑποστήσωμεν ὅτι ἐν τῷ ἔκδοτί ὑμῶν ἀναφέρεται ὡς ἐξόδων τῶν ἐτησίων « ἀδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερῆκητα » ἐγράφομεν τὴν ἀληθειάν καὶ μόνον τὴν ἀληθειάν. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ σήμερον ὅτι εἶνε « ἀδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερῆκητα » διότι τίς ποτε τὰ ἡρεώνησε; τίς τὰ ἐξῆλεξε; Ὅσον δ' ἀφορὰ τὸ ὅτι προσεκαλούμεν πρὸς ἐξέλεξιν ἀντιπρόσωποι κ.λ. ἀφήσατέ τα παρακαλῶ πρὸς τὸ παρὸν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐντὸς δεκαοκταετίας ὡς καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις ἑκατονταετίαις δὲν καταρρώθη ἔστω καὶ μία ἐξέτασις τῶν τοιούτων, τὸ δὲ σύστημα ἐξηκολούθει ἀναλλοίωτον. Πλὴν τίνα ἐπιμείνην ἐπὶ ἐξ αἰτίας ἐκεῖνου εἶνε « ἀδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερῆκητα; » Περιωρίσθητε Πανοσιώτατε Ἐξαρχε εἰς τὴν κατάκρισιν τοῦ προκλινοῦ συστήματος καὶ οὐχὶ τοῦ δεῖνος ἢ τοῦ δεῖνος προσώπου. Τὴν διαστροφὴν ταύτην τῶν γραφομένων μας τὴν ἑκάμαν καὶ προσπαθοῦν εἰσεῖτε νὰ τὴν κάμωσιν ἐξημέτεροι τινές. Εἰς ποῖον μέρος τῶν γραφομένων μας εὑρετε μομφὴν κατὰ τοῦ μακαρίτου προισταμένου σας; Ἄλλ' ἐὰν ἡ πράξις αὕτη καθ' ἑαυτήν, ἢ ἀπαρίθμησις δηλονότι τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων ἀναβαινόντων κατὰ τὰ κατάστιχα μέχρι τοῦ ποσοῦ 640 ληρῶν (ἀντὶ 700 ὡς τὸ πρῶτον ἐν συμπεράσματι ἐλέγχευ) ἔστω καὶ 600, (ἢ διαφορά νομιζῶ δὲν εἶνε μεγάλη) καὶ ὁ θαυμασμὸς διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίων ἐξόδων (218 ληρῶν) διὰ Μπαρτέμιου ἤτις, καὶ τῶν ἐπισκοπῶν εὖρος τοῦ ἔτους εἶνε κλειστὴ, ἂν λέγω τούτο φέρητε τὸ μεμπτόν κατὰ τοῦ δεῖνος ἢ τοῦ δεῖνος, ἀδιάφορον τοῦτο.

Ἄρκει ὅτι ἄλλοι μὲν υποθάλλουν ἡμεῖς δὲ ἀπεφύγομεν νὰ διατυπώσωμεν τοιαύτην μομφήν. Ἡμεῖς εἴμεθα μόνον εὐχριστῆ μέτρον ὅτι ἡ ἀπαρίθμησις ἦν ἐν συμπεράσματι ὡς πολλακίς ἐπανελάθομεν ἐκάμαμεν, ἔγεινε ἀφορμὴ νὰ γνωσθῇ ἐξ αὐτῶν τῶν καταστάσεων τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἡ δαπάνη ἵνα πρὸ τῆς ἐκλογῆς νέου Μητροπολίτου ληρθῶσι τὰ κατάλληλα καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν μέτρα ἀποῦ μάλιστα ὡς ἐσπεύσατε νὰ δηλώσητε « τὰ κατάστιχα ἐνώπιον μόνον τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς ἐκλεχθησομένης ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ τεθῶσιν. » Ἐὰν δὲ τὸ ὅτι μεταξὺ τοῦ ὅτι εἶπομεν καὶ τοῦ πραγματικοῦ εἶνε 50 ἢ καὶ 100 ληραὶ διαφορά, δικαιολογῆ τὴν τσακῆν καθ' ἡμῶν καταφορὰν ἅς κρίνῃ τὸ δημόσιον. Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν.

Ἡ ἀναίρεσις σας λοιπὸν αὕτη Πανοσιώτατε Ἐξαρχε ἀναφερμένη μόνον εἰς τὴν πρώτην ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησίν μας εἶνε καὶ ἄκαιρος καὶ ἀδικολόγητος. Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 115 φύλλον μας εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέγνωτε τὰς λέξεις « ἀδυνα, ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεξερῆκητα » δὲν εἶδετε ὅτι παρεδέχθημεν ὅσα ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 317 « Ἀληθείας » κατ' ἀνωτάτην μέσον ὅρον ἐσημειώθησαν καὶ ὅμως τὸ ποσὸν κατ' ἐλάχιστον ἠλαττώθη.

Ἐπιτρέψατε ὁμῶς ἡμῖν ἐν τέλει νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι, ὑπὸ τριῶν πολιτῶν, γνωσπὸν σᾶς πιστεύω, ἐνεταλήμεν νὰ σᾶς ἐρωτήσωμεν πὺ ἐγκειται: τὸ λάθος, εἰς ὑμᾶς εἰπόντα πρὸς αὐτοὺς, προσελθόντας πρὸς ἐκλογήν τῆς ἐπιτροπῆς ὅταν ὑπεδείκνυν ἢ Μακαριότης του, ὅτι τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα κατὰ μέσον ὅρον ἀνέρχονται ἀπὸ 75—90 χιλιάδας, ἢ εἰς τὰ κατάστιχα;

Τί νὰ ἀπαντήσωμεν τώρα καὶ εἰς τὸν δοκησίσογον ἄξιον τῷ ὄντι τοῦ πρώτου Ρωπαίου βραβελοῦ ὑβριστῆν Ν. Δ. Φραγκοῦδην; ὕβρεις ἀπ' ὕβρεων; Δυστυχῶς μόνον θερμῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ τοὺς μακαρίτους περιπάτους του. Εὐτυχῶς δὲ

ἡμᾶς τὸ ὕβρεολόγιόν του στολίξει ὡς κορωνίς ἢ ὑπογραφή του ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὸν ἄνδρα, καὶ οἱ μὴ ἀναγνώσται τῆς « Σάλπιγγος » πιθανὸν νὰ νομίσωσιν ὡς βασιμους καὶ ἀληθεὺς τὰς κατηγορίας ἐφ' ὧν στηρίζει τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις του, τὸν προσκαλοῦμεν ἂν φέρῃ ἴχρος φιλοτιμίας καὶ λογικῆς νὰ μᾶς ἀποδείξῃ α'. ἐξ ὧν περὶ τοῦ ζητήματος ἐγράψαμεν μίαν παράγραφον, μίαν φράσιν ἢ μίαν λέξιν δι' ἧς κατακρίνομεν τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου β'. καὶ μᾶς εἴπη ἐὰν τὴν ἐν συμπεράσματι ἀπαρίθμησίν μας μακαρίτην καὶ αὐτὸς ὡς βοηθὸς τῶν ἄλλων (ὥσα φαίνεται ὅτι ἐβύπησε) ἢ ἐκεῖνον ἢν παρεδέχθημεν ἐκ τῆς « Ἀληθείας », καὶ γ'. νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι κατακρίνει καὶ ὁ ἰδιὸς τὴν « Ἀληθειάν » (ἔδῳ κοιμᾶται φαίνεται) διότι ἐκεῖνη ἀνεκάλυψε τὰ ἐξόδα ἂπερ ὁμολογεῖ αὐτὸς « ἀνακριβῆ καὶ ὑπερβολικά » ἢ « Σάλπιγγ' » περὶ τῶν αὐτῶν ἐξόδων εἴλεγεν. Ἐὰν ταῦτα ἀρθ' ὧν μᾶς ὕβριζει δὲν τ' ἀποδείξῃ ὡς ἀληθῆ, τότε ἐν τῷ πνεύματι τῶν μὴ γνωρίζόντων αὐτὸν θὰ λάβῃ βεβαίως τὴν ἀνήκουσαν θέσιν.

Κύριε Φραγκοῦδη! Ἐὰν σεῖς οἱ εὐτυχῶς ἐπὶ τῶν δακτύλων μετροῦμενοι τοιουτοτρόπως ὑπερασπίσεσθε τοὺς φίλους σας προτιμότερον ἐντίμως νὰ σᾶς ἔχῃ τις ἐχθρούς. Σᾶς συνιστῶμεν θερμῶς κύριοι νὰ μὴ δοκιμάζητε τὸ ὀλιγώτερον μὲν ἀλλ' εὐλακρινέστερον τοῦ ἰδικοῦ σας σέβας μίς πρὸς τεθνεώτας καὶ μάλιστα τοιούτους, καὶ νὰ παύσητε προκαλοῦντες πράγματα τὰ ὁποῖα φαίνεσθε ὅτι ἀποφύγετε. Ἀλάσσει ὁμῶς τὸ πρᾶγμα ἐὰν ὑπὸ τὴν προσωπίδα ὑπερασπιστῶν δῆθεν, καὶ οὐδεὶς προσβάλλοντος, προσπατήσῃτε νὰ προκλιθεῖτε μπιφᾶς. Διατυπώσατε τοῦτο ἐπι ἀπακ' καὶ σᾶς ὀρκίζομεθα ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν θὰ γράψωμεν, θὰ παραχωρήσωμεν μόνον, χάριν τῶν ὕβρων ἅς παραλόγως καὶ ὑπὸ πάθος ἐκτοξεύετε καθ' ἡμῶν, εἰς τὸ ρεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης τὸ φύλλον ἡμῶν καὶ οὐδὲν πλέον. Τότε δὲ πράγματι θὰ ἴδωμεν τὸ ἰσχυρὸν τῆς φιλλας σας καὶ τὴν δύναμιν τῆς ὑπερασπίσεώς σας ἢν ἀδίκως καὶ ἀλόγως κατασωτεύετε ἴδν.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τῆς ἀνομῆρας, δὲν εὐρίσκειται τροφή διὰ τὰ πρόβατα, κινδυνεύουν πολλὰ τοιαῦτα νὰ ἀπολεσθῶσι. Συνεπελὰ τούτου τὰ χωρία Καλὸν Χωρίον, Λοβαρᾶς, Γεράσα, καὶ Ἀψοῦ ἐστεῖλαι τὴν παρὰ πόδας ἀναφορὰν πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὅπως τοῖς ἐπιτραπῆ ἢ βόσκησιν τῶν προβάτων ἡς δάσος τὸ ἰσοτόν ἄλλοτε ἢπο κτήμα τῶν χωρίων τούτων πρὸς βόσκησιν τῶν προβάτων των τὰ μετὰ δ' ἀροθετήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢτις ἐκώλυσε τὴν ἐν αὐτῷ βόσκησιν. Πιστευόμεν ὁμῶς ὅτι ἢ εἰς τὴν ἀναφορὰν των ταύτην ἀπάντησις θὰ εἴνε ἀρνητικῆ.

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἀντιπρόσωποι,

Ἀναφερόμεθα εὐσεβάτως πρὸς ὑμᾶς ἐξαποῦμενοι τὴν ἀρωγὴν ὑμῶν πρὸς πρόληψιν τῆς καταστροφῆς ἡμῶν ἢν ἡ παρατεινομένη ἀνομβρία ἐπιδώκει, ὅπως ἐνεργήσητε ὅπου δεῖ καὶ ὡς δεῖ ἵνα ἐπιτραπῆ ἡμῖν ἐπὶ ἐν ἔτος τουλάχιστον νὰ βόσκωμεν τὰ ζῶά μας εἰς τὸ περίεξ ἡμῶν ἰδιόκτητον ἄλλοτε δάσος, εἰς δ' ἀνεκαθεν ἐβόσκομεν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα σήμερον ἤρξαντο θνήσκοντα δι' ἐλλείψιν τροφῆς.

Ἐλπίζοντες εἰς τὴν ἐνεργείαν σας διατελούμεν κτλ. (Ἐκονταὶ ἁφραγίδες καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ρηθέντων χωρίων)

Τῆ συντάξει τῆς « Σάλπιγγος »
(Λάρναξ, 29 Μαρτίου 1887.)

ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ Η ΚΥΠΡΟΣ.

Θεός και άνθρωποι, με τὰ ὄργανα τῆς καταστροφῆς
ἐν χερσίν, ἐπιμένουν νὰ ἀναγκάσουν τὸν δυστυχῆ Κύπριον
νὰ ζητήσῃ ἄσυλον ἢ εἰς ξένην γῆν διὰ τοῦ ἐκπατριμοῦ,
ἢ εἰς τὰ παλάτια τοῦ Χάρονος διὰ τῆς πείνης.

Ἡ τύχη, ἡ προκαλοῦσα τὰς εὐτυχίας, ἐταξείδευσε πρὸ
πολλοῦ ἐκ τῆς Κύπρου, ἐξεπατρίσθη, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης
ἐλπίδος ἐπιστροφῆς, οἱ δὲ δύο Ἐφιέλται, ἐκπατρισμός και
πείνα ἐζήτησαν ἐνταῦθα τὴν κακοικίαν των.

Ἀνάγκη νὰ σκεφθῶμεν ὅποια τὰ ληπτέα μέτρα διὰ
τὴν ἐξόντωσιν τῶν δύο τούτων Ἐφιαλτῶν, και τὰ μέτρα
ταῦτα νὰ καθυποβάλωμεν τῇ Σεβαστῇ Κυβερνήσει διὰ
ζώσης φωνῆς, διότι ὅπου ἔχει τὰ πράγματα, σιγᾶ ὁ λό-
γος. Ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη μέτρα κατά τὴν γνώμην των
ἐμπειροτέρων εἰσι τὰ ἐξῆς:

Ἄναστολή τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων ἐκ τῶν ἀπόρων.
Συνομολογήσις δημοσίου δανείου, οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν
100,000 Ἀγγλικῶν Λιρῶν.

Προμήθειαι ἐγκαιροῦ σιτηρῶν, πρὸς σποράν διὰ τὸ
ἐπιπὼν ἔτος.

Ἴδρυσις συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, δυναμένης νὰ
γνωρίσῃ ποιοὶ σπόροι εἰσὶν οἱ κατάλληλοι και ποία ἡ
ἐποχὴ πρὸς μερισμὸν, και ποῖος ὁ τρόπος τοῦ μερισμοῦ.

Τὰ ρηθέντα μέτρα, αὐτὰ και μόνα δύνανται νὰ θεωρη-
θῶσι σωτήρια διὰ τὴν ψυχροκαρθεύσαν Κύπρον, διότι
ἄνευ τῆς ἀναστολῆς τῶν φόρων, ὁ φορολογούμενος θὰ
στερηθῆ τῆς ὅλης περιουσίας του, χωρὶς νὰ ὠφελῆθῇ ἐκ
ἐπιμονῆς ταύτης ἡ Κυβέρνησις οὔτε ὄβολον, και ἔστω
ὡς παράδειγμα τὸ πρόσφατον γεγονός, καθ' ὃ δυ-
μοπρατηθέντες οἱ καταρχεθέντες βόες χωρικοῦ, ἐπωλή-
θησαν ἀντὶ 174 χροσίων, τιμὴν κατωτέραν κατὰ 22 γρ.
τῆς ἐπ' ὀλίγον διάστημα τῆς δημοπρατήσεως των δια-
τροφῆς των εἰς τὸ χάνιον, και τὰ ὅποια ἀπεποιεῖτο ἡ
Κυβέρνησις νὰ πληρώσῃ, ὡς ποπανοπροίκι διὰ τὴν ἐπι-
μονὴν τῆς.

Ἄνευ τῆς συνομολογήσεως δανείου, ἡ Κυβέρνησις
ποῦτον θὰ εἰραθῆ εἰς δυσχερῆ θέσιν ἀπέναντι τῶν ὑπο-
μισθίων τῆς και ὁ χωρικός θὰ μείνῃ ἄνευ σποράς κατὰ
τὸ ἐπιπὼν ἔτος, τούτο τὸ ὅποῖον συντελεῖ εἰς τὴν παντελῆ
καταστροφὴν ἀρχόντων και ἀρχομένων.

Ἄνευ τῆς ἐγκαιροῦ προμηθεύσεως τῶν σιτηρῶν, θὰ
μεινωμέν ἔξω τοῦ Νυμφῶνος Χριστοῦ διότι κατὰ Σεπτέμ-
βριον πιστεύομεν ὅτι τὰ πάντα πρέπει νὰ ὦσιν ἔτοιμα
ἄλλως δὲν ὠφελεῖ ἡ προμηθευσις τούτων.

Ἄνευ τῆς ἰδρύσεως Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, πι-
στεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δυσκολευθῆ νὰ εὑρῇ τὰ
πρόσφορα μέσα ἀποθηκεύσεως σιτηρῶν ἐν καταλλήλους
τόπους, ἐξευρέσεως ἀφοδίων σπόρων ἐχόντων σχέσιν
με τὸ κλίμα τῆς νήσου, και ἐν ἐναντία περιπτώσει νὰ ἀλ-
λαχθῆ ὁ ξένος σπόρος και ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἐντοπίου,
ἔστω και ἀδυνάτου, ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἀνομβρίας.

Πατριωτικῆ, ὁ καιρὸς ἐπέλγει, ἡ πείνα ἀπλόνει τὰ μαῦρα
συννεφά της, οὐσα ἔποιμη νὰ σκεπᾶσῃ τὰ πρόσωπα τῶν
ἀδελφῶν μας νησιωτῶν προσέλθομεν λοιπὸν μετὰ σε-
βασμοῦ εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐξεύρει τὰ
μέσα τῆς διατηρήσεως μας και βεβαίως ὅταν τὸ τέκνον
πεινᾷ θὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς τροφήν, ὅστις εἶναι
ὀφειλόμενος ἵνα ἀποφύγει τὸν ὄλεθρον, ὅσοις εἶναι
ὀφειλόμενοι ἵνα ἀποφύγῃ τὸν ὄλεθρον διὰ τὸ τέκνον του.

Κύπρος—σὲ ἐπονομάζω μετὰ 8 ἐτῶν ἐν—τυχίας σου,
κἀλασὲ τῆς Ανατολῆς.

Kορυθαλφός.

ἌΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ

Καλῶς μάς ἤλθε, ἀνοιξί, τῆς φύσεως στολίδι,
μετὴν χροσὴν τῆ φορεσιά και τ' ἄνθη τὰ λαμπρά.
Ἄν νὰ κρατῆς θαυματουργῶ ἔς τὸ χέρι σου ριπίδι
κι ἄμα τὸ παλῆς λαχταρεῖ ἡ γῆς ἀπὸ χαρᾶς.

Μόλις ἐφάνηκες κ' ἰδοὺ μοσχοβολοῦν κι ἀνθίζου
τὰ μαρμαίμενα τὰ φυτὰ και τὰ γυμνά κλαδιά,
και τὰ πουλάκια χαρωπὰ φωνὰ καινούργια κείνου
και κελαιδῶν τὸν ἔρωτα πού ἔχουν ἔς τὴν καρδιά.

Ἐὐρανόσ χαμογελά και νέσχη χρυσωμένα
ἄν κλάκας μαζεύονται ἔς τὴν πόρτα τῆς αἰγῆς,
και τ' ἀεράκι με φτερά δροσάτα, μυρωμένα,
φιλά, φιλά ἀχόρταγα τὰ λούλουδα τῆς γῆς.

Θαρρεῖς πῶς εἶναι σὲ χαρὰ ἡ φύσις καλεσμένη
ἢ πῶς αὐτὴ ἔκνευεται κανένα βασιλεῖα,
και τὸ γαρβρὸ κάθε στιγμῆ ὅσα νύφη περιμένει
κι ἀντιλαλοῦν ἔς τὸ σπῆτι τῆς μαγευτικῆς βιοηλιά.

Εἶναι ξεφάντωμα τῆς γῆς μεγάλο πανηγύρι,
ἀδελφικό συμπόσιο πού τρέχει ὁ καιθεὶς
και πίν' οὐράνιο κρασί ἔς ἀθάνατο ποτήρι
κι ὄλοι μαζῆ εὐφραίνονται πτωχοὶ και βασιλεῖς.

Εἶναι αὐγὴ ἀλόχρυση, αὐγὴ τοῦ παραδείσου,
αὐγὴ πού δίδει ὄνειρα ὁ ὕπνος τῆς γλυκιά.
Γύρε λοιπὸν, μακρὴ ψυχῆ, λίγο και σὺ κοιμήσου.
Ὑπνος γλυκὸς τὸν πόνο μας καμμιὰ φορὰ νικά.

Ἡ ἀδελφῆ σου ἡ καρδιὰ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ,
ἐνῷ ἐκείνη χαίρεται, ἐσὺ γιατί θρηνεῖς;

Περί τῆς λουκῆς τῆς ράβδου, πού ἔχει και τὸ πῆλο.
Περί τοῦ σού λείπει, τί ζητεῖς, και δικτὶ πονεῖς;

—Ἄχ! πρὸ πολλοῦ ἡ ἀδελφῆ αὐτὴ με βασκᾶζει
μετὸς τρελλοῦς τῆς ἔρωτας και τοῦς καμμοῦς τῆς γῆς!
Ἵν πεταλοῦδα πού φιλά και τ' ἄνθη πιπιλίζει
πῶς τὴν προσμένει θάνατος δὲν ξέρεῖ ἡ δυστυχίς.

Ἐκείνη θέλει μὴ ἀγαπᾶ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου,
πὸ ἂν τὸν ἴσχι φεύγουνε και σβύνονε ἔς τὴ γῆ,
ἐγὼ νὰ μάθω ἔρωτῶ αὐτὰ πού εἶν' ἐμπρός μου
Θεὸς ἡ τύχη τὰπλασε, και τί ἐστὶ ψυχῆ.

Τί εἶμαι; πόθεν ἔρχομαι; τί μέλλον με προσμένει;
Γιατί ἀνάψει μέσα μου ἀκούμητη φωτιὰ;
ὄλο νὰ τρέξω προσπαθῶ και βρίσκομαι δεμένη
και φῶς νὰ ἴδω παιδεύομαι ἔς τὰ σκότῃ τὰ βαθεῖα!

Ναί, ἔλα τὰ ἐρώτησα τὰ πλάσματα τοῦ κόσμου,
ἀπὸ τὸν γέρο Ὀλυμπο ὡς τὸ μικρὸ πτηνό
κανένα δὲν μ' ἀπήνησε, και μόνη μου ἐντός μου
ἔα φάντασμα ἔς τὴν ἔρημο στενάζω και θρηνω.

Ὡ πόσαις φοραῖς ἔκλαψα σὲ μνήμα ἀγκυπημένο,
ἴσως μ' ἀκούσουν μιὰ στιγμῆ τὰ ὄντα τὰ νεκρά,
και τὸ μυστήριον μου πού τὸ τρισκαταραμένο,
ἀλλά δὲν μ' ἀπεκρίθηκε ἡ πέτρα ἡ σκληρά!

Και σὲ, ἀνοιξί, μάγισσα, πολλαῖς φοραῖς σὲ εἶδα,
ἀλλά και σὺ τὸ φοβερὸ δὲν μοῦπες μυστικῶ.
Βαρέθηκα πλέον νὰ ζω χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα
και τοῦ θανάτου ἐδίψασα τὸν ὕπνο τὸ γλυκό.

Ἵσως ὁ ὕπνος μου αὐτὸς κίονιος δὲν θάνε,
ἴσως ξυπνήσω μιὰ φορὰ ἔς τὸν Πλάστη μας ἐμπρός,
και ἴδω τοῦ κόσμου ἡ ψυχαις ἀν ζοῦν ἐκεῖ πού πάνε
ἡ μήπως κι αὐταῖς σβύνονται ἄν τὸυ πελάγ' ἀφρός.

Ἐν Ἀδρ]πῶλει, τῆ 8 Μαρτίου 1887.

GUSTAVE LAFFON.

Λύσεις και Λυτῆρες τῶν παρελθόντων

Τοῦ 116 ἀνίγματος Ὁμόρος.—Ἰμέρος. Λυτῆρες
οἱ κ.κ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος, Ι. Γ. Πηλαδάκις, Γ. Ν. Λαζνίτης.

ΑἶΝΙΓΜΑ 117.

Τοῦ Αἰγαίου εἶμαι νῆσος, και εὐφροεικέτης ἴσως
ἔκ των βράχων μου δολίως ἐκρημνίσθη παρὲ ἠρώς
ἂν τὸν πρᾶξιόν μου κόψης, ἔς ἄλλην νῆσον θὰ προσκόψης
κι ἂν τὴν κάραν ταύτης λυτερ μεταβάλῃς πρὸ σου κείται
ἀνάξ μαχητῆς γενναῖος φέρων ἀψιθον τὸ κλέος.

Λευκωσία Α. Α.

ΠΡΟΒΗΜΑ

Βοσκός τις ἐρωτηθεὶς πόσα πρόβατα
εἶχε πρὸ 2 ἐτῶν, ἀπεκρίθη ὡς ἐξῆς: Ἐὰν
εἰς ὅσα εἶχον πρόβατα προσθέσω ἔτι
1500, και τὸ τρίτον τῶν ὄλων ὅσα εἶ-
χον (ἄτινα ἦσαν ἑξέκα), και λογαριάσω
τὸ ποσοῦν τῶν προβάτων ἀπέναντι τῶν
ὄποιων ἐλαβον 156,000 γρ. (πωλῶν ἐν
τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν, τὰ μὲν δέρ-
ματα πρὸς 10 γρ., τὰς κεφαλὰς πρὸς 1 1/2

γρ., και τὰς 20 ὀκ. κρέατος ἄς ἕκαστον
πρόβατον ἐζόγιζε πρὸς 5 γρ. ἢ ὀκᾶ,) ἐν-
ρίσκω ὅτι τὰ πρόβατά μου ἦσαν 11,000.
Ζητεῖται λοιπὸν πόσα ἦσαν τὰ τοῦ βοσ-
κοῦ πρόβατα, πόσα τὰ ζένα, και πόσα
ἔσφαξεν ἐν τῷ διαστήματι τῶν 2 ἐτῶν.

Λεύκαρια. Γ. Παπαδόπουλος.

ΚΡΑΣΙΑ

Κρασία κατῆλλον ὀπωσούν ἀρκετὰ κατὰ τὸ
ὀκταήμερον τούτο, ἀλλ' αἱ τιμὰι σταθεραὶ.
Χαρούπιον ἐκτικὸν ἠμερικῶν πρᾶξις εἰς τὰ 108
ὡς και σίτος εἰς τὰ 32—33 λιανικῶς.

κρασία καλῆς ποιότη.	γρ.	140—150
» συνήθη γερὰ	»	110—140
» κόκκινα	»	40—70
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκᾶ	πρᾶξι.	60—
Χαρούπιον εἰς τὰς ἀποθήκας.	Γρ.	108—110

(Με Λίραν Ἀγγλίας 132)

Εἰδοποιήσις.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς
τὸ ζαχαροπλαστεῖόν μου « ἡ Ἀλβίων »
κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς
κτῆμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκον-
ται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς
κατεσκευασμένα, κομφέτα δια γάμους,
λοκούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπί-
σης, και πλείστα ἄλλα τῆς ζαχαρο-
πλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμὰι εἰνε λίαν
συγκαταβατικαί. Εἰς τοὺς προμηθευον-
τάς μοι πελάτας πληρώνω ἀνάλογον
τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προ-
μήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνα-
κι ὁ Κύριος Μ. Ὀρζανίδης.—Ἐν Βαρωσιῶσις ὁ Κύριος
Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνεῖα ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητρί-
αδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Ι. Πηλαδάκις.—Ἐν-
Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω
Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ.
—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Καρ-
πασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιανορίσσου.—
Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κομμοδότης

Ἐν Δε τῷ Ἐσωτερικῷ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κουζῆνης.—Ἐν Καί-
ρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιηδης.—Ἐν Πόρτ. Σαῖδ
ὁ Κύριος Α. Μαυρομοστοῆνης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀ-
ριστείδης Λοτζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπου-
λος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν
παραγγελλίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμ-
ματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκευτηρίων, κτ. κτ. τὰ ὅ-
ποια ἐκτελεῖ τάχιστα και κάλλιστα δια στοιχείων
λαμπρῶν και διαφόρων εἰς οἰκονομίαν ἐυρωπ. γλῶσσων
και εἰς τιμὰς συγκαταβατικᾶς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος »